



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De  
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,  
Commentariorum Libri LVIII**

**Valeriano, Pierio**

**[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678**

Culculus. Minima quaque de re timidus.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-14259**

Ad suspensas enim fori procellas, fluctuationesq; & turbines, hoc aptissime refertur. Nam & Hora-  
 tius *mersari se ait, si quando res agere adhiberit civilibus undis.* Ita dies Alcyonia, dicuntur, quibus  
 Alcyonii  
 dies. ex Ari-  
 stoph. abib.  
 Dies Alcyo-  
 nia quid.  
 Hor. prima  
 epistola.  
 Ibid. Plin.  
 Sed hoc re-  
 paratum est  
 calendario  
 Gregoriano.  
 fora conticescunt. Sunt vero dies Alcyonia, ut luculentissimo carmine Simonides tradidit, septem  
 ante brumam, dum scilicet incubat, & septem a bruma, posteaquam pulli exclusi fuerint: quibus eun-  
 dem diebus ea tranquillitas non semper nostris locis, in Adriatico quippe sinu, contingit, neq; etiam  
 Tyrrhena ora: at in Siculo mari fere semper. Fit vero bruma, ut Hesiodi interpretes scripsere, men-  
 se Januario, quem in honorem Bacchi Lenæum ipsi vocant, & eo mense a Latinis Brumalia celebra-  
 dicunt, quod Bromius Bacchus appelletur; Sedenim Trajani temporibus, quod de atate sua Plinius  
 profitetur ad §. Calend. Januarias fuit, quo die natus est nostræ salutis Assertor. Accidit autem bru-  
 ma, tresq; cardines reliqui, in octava singulorum, Capricorni, Arietis, Cancri & Libræ, quæ diutur-  
 nitate temporis ob minorum aliquot neglectam intercalationem, minime nunc respondero con-  
 perias: nam octava Capricorni, circa vigesimam est nunc Decembris diem. Sedenim hæc perpes-  
 dere Astronomorum diligentia dimittamus.

CONSVETUDINIS RARÆ HOMO. CAP. XXV.

*Plin. ibid.* Alcedonem præterea pingebant, quotiescumq; vellent hominem raro prodeuntem, & minimo  
 temporis momento cum hominibus versatum significare. Alcedonem siquidem videre est  
 omnium rarissime: fere enim circa Vergiliarum occultationem, brumamque ipsam apparet, & sibi  
 primum per portum non plus quam navem circumvolaverit, statim abit, ut nusquam præterea con-  
 spiciatur: de quo apud Stesichorum latius. Causam hujus nidulationis hybernæ quarit Albertus, cum  
 esse suspicatus, quod avicula ea rara adeo sit textura, ut æstate propter nimiam corporis aciditatem  
 progenerare nequeat: hyeme vero obturatis præ frigore poris, humidiorq; effecto corpore, statim  
 conceptum idonea. Non dissimularim hoc loco quod Antigonus ait, Alcedones ubi senescunt. Ce-  
 rulos vocari. Verum Aristoteles discernit inter se diversas, Alcedonem, Cerulum, & Cornicem. Sicut  
 qui harum marem Cerulum vocent, idque verum esse tradunt interpretes Theocriti.

DE CURUCA. CAP. XXVI.

Sunt pleraque de quibus Ægyptii parum, alii multum locuti sunt: quæ tamen quoniam Ægyptia-  
 cis commentis non dissimilia sunt: in Struthiocamelum hunc infarcienda videntur, atque in his  
 Curuca & Cuculus.

ALIENI FILII PRO SUIS EDUCATI. CAP. XXVII.

*Cuculus in nido Curucæ nidificat. Hinc Juvenalis, Tu tibi nunc Curuca places.*  
 DE quibus vulgatissimum apud omnes scemma, hominem per eam significari, qui filios adu-  
 terinos pro suis pascit, Cuculas enim Curucæ absumptis ovis, in ejus nido sua potissimum ova  
 ponit, utpote qui se ignavum minimeque idoneum agnoscat, qui possit pullis necessaria comparare.  
 Sui igitur sibi conscius imbecillitatis, eam in rationem ad proliis suæ tutelam: quippe qui omnium  
 avicularum injuriis sit expositus, vereatur quæne si nidum struat, minimo inde negotio depellatur.  
 idcirco ad alienas confugere opes pergit Curuca itaque ova illa fovet & excludit, atque educat pro  
 suis. Aristoteles, si modo legitimum est id opusculum, De mirabilibus auscultationibus accidere hoc  
 in Helice tradit, addit & in Palumbium aut Turturum nidis ova ea deponi.

DE CUCULO.

MINIMA QUÆQUE DE RE TIMIDUS. CAP. XXVIII.

*Cuculi so- cabulum in injuriam abibit.*  
 Cuculus, quia timiditate maxime omnium avium genus excedit, adeo ut a minimis quibulque  
 aviculis convellatur, easque præ metu fugitet, commenti nonnulli sunt, hominem minima  
 quæq; expavescentem, per alitis hujusmodi picuram significari. Unde convicia illa, sive quempiam  
 adultere





**A** adulteræ uxoris maritum dicere volumus, sive ignavum, sive stupidum, aut nullo animo prædicum hominem notare. Cuculum appellamus, ut apud Horatium Sermonibus :

*Tum prænestinus falso multumq; flæenti  
Expressa arbuta regerit convicia, durus*

*Vindemiator, & invidius cui sæpe viator  
Cessisset, magna compellans voce Cuculum.*

*Lib. 1.  
Sat. 7.*

Solent, inquit Porphyrio, levia rustici circa viam arbuta vindemiâtes à viatoribus Cuculi appellari: Eadem ferè Plin lib. 18. c. 16 & huc allufi Plautus in Asinaria. At etiam cuculus: sferge amator. i domum. tum illi provocati, tantam verborum amaritudinem in eos effundunt, ut viatores illis cedant, contenti eos Cuculos iterum atq; iterum appellasse. Ego cum Octobri mense Roma Neapolim proficiscerer, in eiusmodi jocos incidi, per continuum diem conviciis hujusmodi delectatus. Quare cum Acrone dicere possumus, hoc autem ipsa re novimus, quemadmodum viatores quos in itinere vindemiatores per agros cospexerint, conviciis agitare gaudeant, illique ita respondere, ut Cuculum eam apellent quasi pigrum, ignavum scilicet ac nihili hominem. Sed hoc parum est, & quod à Porphyrione dicitur, subfrigidum: hodie siquidem res agitur calumniis etiam vehementioribus: viatores enim eos nunc Pulterones, nunc Cornutos, nunc alii atque aliis conviciis incesunt: illi contra, sive civis, sive magistratus, sive Rex ipse occentare cœperit, omne opprobrii genus regerunt, tegendisque retectis turpissima quæque minitantur: præsertim si celsissimis quæ frequentes tota regione sunt arboribus infederint: quamvis id impune toto agro Compano Neapolitanoque, tempore vindemiæ licet, ne quid Liberi liberati detrahatur. Atque hoc illud est quod Flaccus ait: *Durus vindemiator & invidius cui sæpe viator cessisset.* Quoniam vero species Cuculi certo anni tempore non multum differt ab Accipitre, locus fabulæ datus, quam in Arati vita Plutarchus refert. Ipsa enim inducitur minores aviculas percontari, quare fugerent se conspecta, quæ nullam præ se ferat ferocitatem: quoniam, responderunt, suspicamur te aliquando futuram Accipitrem.

#### TRANSMUTATUS. CAP. XXXIX.

**P**ossumus igitur hominem, qui vel mores vel effigiem ita commutarit, ut alius pene videatur, per eundem hanc avem significare. Ea enim figuram immutare creditur, & in aliud transire genus, cum inter Accipitres omnino numeretur, licet unguibus sit haudquaquam aduncis, neque capite Accipitri similis, sed colore tantum, rostro quoque magnitudineque columbino potius quam Accipitrino.

#### PULICUM DEFECTUS. CAP. XXX.

**A**lii porro, quoniam Ægyptios animadvertent de pulicis defectu describendo sollicitos fuisse, quippe orgianum in eo significato proposuerant, addidere ipsi Cuculum, & humanum vestigium, qua specie pulicum exterminationem indicarent. Ferunt enim, quo quis loco primum audiat pulices quid. alitem illam, si dexter pes circumscribatur, ac vestigium inde fodiat: non gigni pulices, ubicumque pulvis eo vestigio compressus, sparsus fuerit. Hæc observarunt Magi. Pulicum vero nuncupatione humiles sordidæque curæ sunt intelligendæ, quibus impliciti vitam agimus anxiam & inquietam. Multa enim, licet ea pingere aut sculperè insanientis vaniq; sit ingenii, ob exiguitatem, quæ minus repræsentari potest, usu tamen loquendo frequenter usurpantur. Jupiter in Cuculum mutatus.

#### JUNO CAP. XXXI.

**P**ausanias, ubi opera ea recenset, quæ Mycenis spectatu digna viderentur, in sceptro, quod in Junonis manu erat, Cuculum insedisse dicit: eaque de causa signum ita fieri solitum, quod Junonis desiderio Jupiter aliquando in eam aviculam se converterit: tam inania illi de diis suis comminabantur. Quinetiam locum Coccygium appellatum authores celebrant, in quo Jupiter in Cuculum sit mutatus. Apud interpretes Theocriti ita leges, Jovem Junonis congressum appetiisse, rem tamen occultare voluisse: mutatum itaque in Cuculum, abiisse in montem qui tunc Tronax, postea vero